

ANALIZA BILANSA

Dodatak „Narodnom Blagostanju“

BROJ 15

BEOGRAD, 10. APRIL 1937.

GODINA IX

Sadržaj:

Opštinska štedionica i založni zavod grada Beograda — Beograd

Хрватска банка д.д. — Загреб

Vračarska zadruga — Beograd

OPŠTINSKA ŠTEDIONICA I ZALOŽNI ZAVOD GRADA BEOGRADA — BEOGRAD

Štedionice nemaju za cilj privređivanje, već obavljanje izvesnih opštekorisnih funkcija. I beogradska Opštinska štedionica smatra da joj je najglavnija zadaća, da kod publike stvori i razvije smisao za štednju. Razume se da to danas nije laka stvar, jer još nisu sređeni i normalizovani odnosi u štednji stvoreni teškom krizom prošlih godina. Uspešan rad komunalnih štedionica utoliko je teži, što naša zemlja još nema ni modernog zakona o zaštiti štednje niti jedinstvenog zakona o štedionicama. Uprkos tome, razvitak beogradske Opštinske štedionice bio je neobično brz. Iako je ona jedna od najmlađih samoupravnih štedionica u zemlji, pošto je osnovana tek u martu 1929, ipak joj je pošlo za rukom da zauzme među njima jedno od najvidnijih mesta. To je posledica najobazrivijeg rada i jakog temelja koji joj je Opština grada Beograda postavila pri samom osnivanju.

Što se tiče poslovanja štedionice u 1936 godini, ono je bilo veoma dobro. Njeni poslovi na kraju prošle godine dostigli su visinu, na kojoj nisu bili ni jedne ranije godine, pa ni u godinama pre krize. Njena poslovna politika za prošlu godinu može se ovako rezimirati: najenergičnije i veoma uspešno propagiranje ideje štednje, najrigoroznije staranje oko održavanja potrebnog likviditeta, potpuno obzirivo vođenje kreditne politike, prvenstveno u korist ekonomski slabijih građana, i najzad, uspešno vršenje blagajničke službe za opštinu i njena preduzeća i pomaganje opštine u vršenju njenih komunalnih zadataka putem kratkoročnih solidno fundiranih pozajmica.

Bilansi beogradske Opštinske štedionice za četiri poslednje godine ovako izgledaju:

Aktiva	Račun izravnjanja			
	1933	1934	1935	1936
	u hiljadama dinara			
Gotovina	1.080	990	2.429	4.305
Kod banaka po žiru	9.185	9.974	13.470	15.834
Eskont	8.475	11.644	14.117	21.372
Lombard hartija	1.853	1.567	1.944	2.121
Zajmovi na dragocenosti	1.429	2.180	3.027	4.781
Zajmovi na ručnu zalogu	513	1.070	1.469	1.654
Tekući računi	151	170	835	564
Beogr. opština — tek. rač.	17.002	16.991	16.949	17.258
Beogr. opšt. - lomb. zajam	9.793	6.250	5.468	4.687
Hartije od vrednosti	1.948	1.131	1.131	1.131
Vrednost gar. fonda	26.465	26.465	26.465	26.465
Štedionična zgrada	—	—	—	4.238

Ostale nepokretnosti	—	118	118	118
Nameštaj i pribor	280	270	189	225
Razni računi	—	—	1.420	144

Pasiva				
Garantni fond opštine	29.448	29.448	29.448	28.848
Gar. fond sopstveni	—	—	—	600
Rezervni fondovi	3.962	5.337	6.640	7.427
Penzioni fond	248	334	423	519
Ulozi na štednju:				
po ulož. knjiž.	27.480	29.436	31.032	35.778
po omlad. štednji	3.720	4.048	4.324	4.859
po tek. računu	1.127	2.434	1.949	2.002
Potraž. opšt. po raz. rač.	1.817	646	8.096	17.533
Pasivni tek. računi	9.793	6.250	5.468	4.687
Tantijeme	121	143	144	147
Razni računi	455	746	1.507	2.497
Ostave, kauc., naplate itd.	93.523	76.885	54.152	30.617
Zbir bilansa	171.697	155.708	143.183	135.515
Obrtni kapital	78.174	78.823	89.031	104.898

U pasivi, koju ćemo prvu analizirati, vidimo da se umesto glavnice pojavljuje garantni fond opštine od 28,8 miliona prema 29,4 miliona u 1935 i u toku dve prethodne godine. Krajem 1932 garantni fond opštine iznosio je 30 miliona, ali je iz dobiti štedionice za 1932 opštini vraćen iznos od 552 hiljade, a iz dobiti za 1936 godinu 600 hiljada dinara. Ovaj fond će postepeno sasvim nestati, jer će ga zameniti »Sopstveni garantni fond štedionice«, u koji je krajem 1936 uneto 600 hiljada dinara. Garantni fond opštine sastoji se iz dotacija Beogradske opštine u gotovini i u obveznicama Ratne štete. U aktivni se nalazi protuvrednost ovih efekata u poziciji »vrednost garantnog fonda« (26,46 miliona dinara u 65.390 obveznica Ratne štete po stalnom kursu od 404,724 po komadu).

Sopstvena sredstva štedionice stalno se povećavaju i krajem 1936 prelaze 8 miliona dinara, a sastoje se iz već pomenutog »Sopstvenog garantnog fonda« od 600 hiljada i iz rezervnih fondova, koji su bilansirani sa 7,42 miliona dinara. Ima pet raznih fondova, od kojih su najveći opšti rezervni fond (4,49 miliona), stalni rezervni fond (1,39 miliona) i fond Založnog zavoda (1,19 miliona dinara).

Ukupna garantna sredstva iznose, kao što se vidi, 36,88 miliona dinara. Inače, štedionici ne bi uopšte bila potrebna naročita garantna sredstva, jer za njene obaveze garantuje Beogradska opština sa celokupnim svojim imanjem i sa punom poreskom snagom građana. U pasivi imamo još tri važnije grupe pozicija: uloge na štednju (42,64 miliona), potraživanje opštine po raznim računima (17,53 miliona) i pasivne tekuće račune (4,68 miliona).

Ulozi na knjižice, koji predstavljaju glavni i najvažniji izvor tuđih sredstava Opštinske štedionice, nisu nazadovali ni u godinama krize; naprotiv, oni stalno rastu i krajem 1936 iznose 35,77 miliona dinara, što znači da su prema 1935 za 4,7 miliona veći, iako Štedionica ni prošle godine nije htela da prima veće uloge. Broj ulagača iznosi 6233 prema 5816 u 1935. Prosečna visina uloga iznosi 5.740 dinara, što nam takođe dokazuje da Opštinska štedionica najviše polaže na uloge ekonomski slabijih građana. Štedionica je i prošle godine razvijala neobično živu propagandu štednje među decom i školskom omladinom. To je posao od koga ona nema gotovo nikakve zarade, ali je neobično važan i koristan sa gledišta vaspitanja za štednju. Od svoga osnivanja u 1929 godini do kraja 1936 Štedionica je primila na ime omladinske štednje od 27.204 ulagača 5,12 miliona dinara. Na to je dopisana kamata u iznosu od 1 milion 6 hiljada, a isplaćeno je po 7.356 uloga 1,77 miliona dinara, tako da je krajem 1936 bilo 19.758 ulagača sa ukupnim iznosom uloga od 4,86 miliona dinara. Uloga po tekućim računima bilo je krajem 1936 godine samo 7 sa ukupnim iznosom uloga od 2 miliona dinara. Prema svojim pravilima Štedionica može da prima uloge po tekućem računu samo od ustanova Beogradske opštine i od štedionica pojedinih gradova.

Što se tiče potraživanja opštine po raznim računima, treba primetiti da ono u toku poslednje dve godine pokazuje znatan porast. Sa 646 hiljada dinara u 1934 ono je povećano na 8,09 miliona krajem 1935 i na 17,53 miliona dinara u 1936 godini. Inače, preko ove pozicije Štedionica knjiži naplate i isplate koje vrši za račun Opštine u vezi sa svojom funkcijom opštinskog blagajnika. U toku 1936 ona je ukupno primila za račun Opštine 132,46 miliona, a isplatila 123,02 miliona dinara, ne računajući za to Opštini nikakav trošak ni proviziju. Pored ostalog, Štedionica je vršila naplatu električne energije i vode, prodavala je opštinske taksene marke, vršila je isplate anuiteta društvu »Snaga i svetlost«, primala je priloge za Zimsku pomoć itd.

Kao što je spomenuto, pasivni tekući računi iznose 4,68 miliona. Sa 15 miliona u 1931 oni su postepeno svedeni na taj iznos. Inače, ova pozicija ne predstavlja obavezu Opštinske štedionice po prirodi pasivnih tekućih računa, nego je to kontrapozicija računa u aktivi, po kome duguje Beogradska opština po lombardnom zajmu od 15 miliona još 4,68 miliona dinara.

Ukupni obrtni kapital Opštinske štedionice stalno se povećava. Krajem 1936 iskazan je sa 105 miliona, dok je u 1933 iznosio samo 78 miliona dinara. Povećanje prema prethodnoj godini iznosi oko 16 miliona dinara. U aktivi vidimo kako je ovaj obrtni kapital plasiran. Preko 20 miliona otpada na gotovinu u kasama Štedionice i na žiro-računima kod banaka; hartije od vrednosti iznose 27,6 miliona (od čega je već spomenuta vrednost garantnog fonda u obveznicama Ratne štete 26,46 miliona); na kredite Beogradske opštine otpada 21,94 miliona, na eskont 21,37 miliona i na založne poslove 8,56 miliona, dok su nepokretnosti iskazane sa 4,3 miliona. Prema 1935 i ranijim godinama pokazuju znatnije promene zajmovi dati Beogradske opštini, eskont menica, založni poslovi i nepokretnosti.

Lombardni zajam od 15 miliona koji je Opštini dat 1931 godine sveden je, kao što je već spomenuto prilikom analize pasivnih tekućih računa, urednim otplatama Opštine na svega 4,68 miliona. I kredit po tekućem računu od 20 miliona, koji je Opštini isplaćen takođe u 1931 godini, smanjen je na 15,27 miliona. Prošle godine Opštini su odobrena i četiri nova zajma, i to za nabavku autobusa, tramvajskih kola i vodomera i za izradu trotoara. Krajem 1936 po ova četiri zajma bilo je iskorišćeno svega 1,98 miliona dinara.

Zbog obilnosti raspoloživih sredstava, menični krediti, koji se daju prvenstveno ekonomski slabijim građanima, i prošle godine su povećani za preko 33%, a u odnosu na 1933 oni su gotovo utrostručeni. Važno je napomenuti da je u 1936 broj protestovanih i tuženih menica sasvim neznatan, što ukazuje na veliku obzirnost uprave. Inače, krajem 1936 u portfelju Štedionice bile su 5262 eskontovane menice u ukupnom iznosu od 21,37 miliona, od čega je 8,37 miliona obezbeđeno intabulacijama, a ostatak predstavlja lične kredite sa najmanje tri potpisa. Založni poslovi Štedionice obuhvataju lombard hartija od vrednosti, zajmove na dragocenosti i zajmove na ručnu zalogu. Sve ove tri vrste zajmova pokazuju znatna povećanja u odnosu na 1935. Najveći je porast kod zajmova na dragocenosti, koji iznose 4,78 miliona prema 3,02 miliona u 1935 i samo 1,4 miliona u 1933 godini.

Prošle godine Štedionica je prešla u svoj novi dom u Brankovoj ulici br. 2. Dom je osvećen 31 oktobra 1936 prilikom proslave međunarodnog dana štednje. Zidanje zgrade trajalo je godinu dana, a njeno ukupno koštanje sa svim instalacijama i ostalim investicijama izneće oko 4,5 miliona. U bilansu za 1936 zgrada se vodi sa 4,23 miliona, što odgovara sumi koja je isplaćena u toku prošle godine.

Rashodi	Račun gubitka i dobitka			
	1933	1934	1935	1936
	u hiljadama dinara			
Troškovi administrativni	2.098	1.957	2.235	2.559
Kamata	2.107	1.929	1.674	1.815
Otpisi	370	153	230	146
Čista dobit	1.211	1.434	1.446	1.470
Prihodi				
Kamata	3.287	3.368	3.516	4.028
Provizije	281	170	144	101
Od efekata i vanredni	2.152	1.788	1.757	1.679
Napl. otpis. potraž.	54	103	105	81
Od nepokretnosti	—	2	9	38
Razni prihodi	12	39	54	64
Zbir	5.787	5.470	5.585	5.991

Bruto-prihodi u 1936 iznose 5,99 miliona odnosno za 400 hiljada više nego u 1935 i za 500 hiljada više nego u 1934 godini. To je uglavnom posledica većih prihoda od kamate, što je sa svoje strane izazvano povećanjem poslovnog volumena. Inače, od 1 aprila 1936 Štedionica je naplaćivala po eskontu samo 9 $\frac{1}{2}$ %, iako je Uredbom predviđeno 10%. Na kraju prošle godine Uprava je rešila da se od 1 januara 1937 kamata po eskontu opet spusti — na 9% godišnje. Po svima zalagama Štedionica je u 1936 naplaćivala 9% kamate, a na ime režijskih troškova po zalagama na dragocenosti 3% godišnje i na ručnu zalogu po 9% godišnje, ma da je Uredbom o maksimiranju kamate dozvoljeno da se može naplaćivati ukupno 24% od odobrenog zajma. Na strani rashoda vidimo da su porasli i administrativni troškovi, što je prirodna posledica pojačanja poslova.

Čista dobit u 1936 sa 1,47 miliona je gotovo jednaka kao i u 1935 ili u 1934 godini. Ona je ovako podeljena: 350 hiljada fondovima Štedionice, 73 hiljade penzionom fondu, 300 hiljada kao prilog za podizanje šegrtskog doma u Beogradu, 147 hiljada za tantijemu, a 600 hiljada vraća se Opštini akonto datog obrtnog kapitala (garantnog fonda).

U upravi se nalaze gospoda: Vlada Ilić, predsednik; d-r Dragoljub Novaković, potpredsednik; Evgenije A. Kiklić, Milan Stojanović, d-r Steva Popović, Stavra K. Trpković, d-r Mita Popović, Milivoje M. Stefanović, Nenad Đorđević i Milivoje U. Blagojević, članovi. U nadzornom odboru su gospoda: d-r Vlada T. Marković, predsednik; Jezdimir Đokić, potpredsednik; Dragomir Dragojević, d-r Avgust Pavletić i Miodrag Paunović. Direktor je g. Miloš Sr. Đorđević.

ХРВАТСКА БАНКА Д. Д. — ЗАГРЕБ

Хрватску банку треба такође убројити међу оне новчане заводе који су последњих година све исплате, па и највеће, вршили без икаквих ограничења. Она је стално поклањала највећу пажњу одржавању необично високе ликвидности. С друге стране као типична трговачка банка она се увек ограничавала искључиво на краткорочне операције, које пружају максимум сигурности и ликвидности, као на пример на куповину и продају девиза, финансирање извоза, есконт краткорочних робних меница, инкасо-послове итд. Поред тога Хрватска банка се ослањала на одличне и необично јаке везе у иностранству (Banca commerciale italiana, Milano), за које се с правом могло претпоставити да неће никако дозволити да се поколеба кредитни углед Хрватске банке.

Благодарећи наведеним чињеницама паника улагача и банкарска криза која је због ње избила остале су готово без икаквог утицаја на пословање Хрватске банке. Шта више њој је било пошло за руком да у 1932, 1933 и 1934 години знатно прошири круг својих клијената, нарочито страних, који су преко ње обављали знатан део својих новчаних трансакција у нашој земљи. Због тога је она имала и необично велик обрт у девизама.

Међутим, ни Хрватска банка није могла избећи смањивање свог пословног волумена. Шта више, код ње је одлив туђих средстава био некада и јачи од просечног. Али то није имало никакве везе с кризом поверења, већ је последица тешкоћа с којима се последњих година морала борити међународна трговина. Девизна ограничења, завођење клиринга и друге сметње које су чињене међународној трговини знатно су отежале и делатност Хрватске банке, тако да је она била сасвим обуставила примање нових улога и настојала је да и својим старим улагачима и кореспондентима врати што више расположивих средстава, за које више није могла да нађе лукративних упослење. Њене тешкоће у том погледу биле су нарочито појачане, када су у последњем тромесечју 1935 године биле заведене санкције према Италији, јер се она била специјализирала нарочито у финансирању наше трговине с Италијом. Неповољни утицај санкција на њено пословање најбоље се види по томе, што су њени улози у 1935 и 1936 смањени за око 90 милиона динара, јаче него ма када раније.

Пошто су санкције према Италији укинуте, осетно се почело поправљати и стање Хрватске банке. У билансу за 1936 то није могло, додуше, да дође потпуно до изражаја због сувише кратког времена. Међутим, убеђени смо да ће се њено пословање у току ове године потпуно нормализовати, тим пре што она има могућност да у најкраће време добије сва средства која су јој потребна. На њено пословање имаће, поред тога, необично повољан утицај и закључење новог талијанско-југословенског пакта о пријатељству и допунског трговинског споразума.

Рачун изравнања

Активна	1933	1934	1935	1936
	у хиљадама динара			
Готовина	31.760	26.123	30.838	17.173
Есконт. менице	33.367	36.866	16.878	6.238
Инкасо-менице	14.984	19.597	17.812	12.960
Дужници по тек. рач.	135.180	106.024	67.284	56.289
дужници по гар. и акр.	—	5.499	3.872	12.416
Непокретн. и намештај	5.278	5.197	5.197	5.197
Оставе (ефекти, мен.)	91.105	78.863	70.743	70.833
Пасива				
Главница	20.000	20.000	20.000	20.000
Резервни фонд	2.963	2.996	3.016	3.028
Улози	181.076	149.561	95.453	60.061
Инкасо-менице (повез.)	14.984	19.597	17.812	12.960

Гар и акред. (повез.)	—	5.499	3.872	12.416
Оставе	91.105	78.863	70.743	70.833
Добитак	1.546	1.653	1.729	1.808
Збир биланса	311.675	278.170	212.625	181.107

Рачун губитка и добитка

Расходи				
Управни трошкови	2.258	1.783	1.599	1.472
Порези	—	507	427	324
Плате	3.342	2.991	2.770	2.463
Отписи	1.481	218	—	—
Чисти добитак	1.546	1.653	1.729	1.808
Приходи				
Пренос добити	1.204	1.461	1.605	1.698
Разни приходи	7.424	5.691	4.919	4.370
Збир прих. или расх.	8.628	7.152	6.525	6.068

Збир биланса износи 181 милион динара. У пасиви видимо да су улози у односу на 1935 годину смањени пер салдо за 35 милиона, а повериоци по инкасо-меницама за 5 милиона динара. Стварно смањење у првој половини 1936 било је још и веће, али су у последњем тромесечју туђа средства почела опет јаче притицати.

У активи су смањене следеће позиције: готовина за 13,6 милиона, есконтване менице за 10,6 милиона, инкасо-менице за 5 милиона и дужници по текућем рачуну за 11 милиона динара. Једино су дужници по гаранцијама и акредитивима повећани, поравано с повећањем одговарајуће позиције у пасиви.

Приходи у 1936 години износе 4,37 милиона према 4,9 милиона у 1935, што значи да су опет за 650 хиљада мањи. Да није било санкција, приходи у 1935 и 1936 били би сигурно знатно већи него у 1934, јер се код Хрватске банке почело примењивати јаче побољшање већ у другој половини 1934 и у првој половини 1935, али је оно санкцијама ометено. Иначе, пре банкарске кризе банчини бруто-приходи износили су око 8 милиона динара годишње, што значи да су били скоро два пута већи него у 1936. На страни расхода дошла је до изражаја најригорознија штедња. Управни трошкови и плате сведени су на најмању меру. Управни трошкови у 1936 су за 127 хиљада мањи него у претходној години, а плате за 300 хиљада динара. У односу на 1930 смањење код плата износи 1,53 милиона, а код трошкова 740 хиљада динара.

Добитак је исказан са 1,8 милиона. Међутим, стварни чисти добитак за 1936 износи само 110,5 хиљада, а остатак претставља пренос из ранијих година. Дивиденда није подељена ни за прошлу годину, већ се цео добитак преноси на нови рачун.

У управи Хрватске банке су г. г.: д-р инж. Сава Улмански, потпретседник; Марко Бауер, Хуго Дајч, Осман Нури Хаџић, Ком. Чезаре Мерцагора, Карло Скоти и д-р Ђузепе Цуколи. У надзорном одбору налазе се господи: д-р Божићар Александер, Ком. Ђулио Манфредини, д-р Владимир Маркулин и Гвидо Шварц. Директори су господи: Федерико Најман и Херман Шосбергер.

VRAČARSKA ZADRUGA — BEOGRAD

Do novembra 1932 Vračarska zadruga uopšte nije osetila krizu poverenja. Kod nje su u 1931 i u toku prvih deset meseci 1932 ulozu na štednju pokazivali čak i izvesan porast. Međutim, kako su pred kraj 1932 i dve poznate beogradske banke zatražile zaštitu, nekoliko ulagača Vračarske zadruge je izgubilo takođe nerve i neočekivano su joj otkazali svoje uloge od blizu 10 miliona dinara. Uprava Zadruga našla se je zbog toga pred sudbonosnom dilemom: da isplati otkazane uloge ili da pribegne takođe zaštiti, kao što je to već bio učinio i ogroman broj drugih banaka. Posle dugog razmišljanja izabrana je druga mogućnost, jer se potrebni novac

za isplatu uloga u onom trenutku nije mogao nabaviti drugačije nego prodajom nepokretnosti ili hartija od vrednosti ili naglim otkazom datih kredita.

Poznato je kako su u ono vreme stajali kursevi hartija od vrednosti i u kojoj su se meri bile srozale cene nepokretnostima, a naglim otkazom kredita bila bi dovedena u bezizlazan položaj preduzeća kojima su krediti dati. Od dva zla izabrano je manje, u interesu samih ulagača i poverilaca Zadruga. Komentarišući tu meru (u br. 18 od 29 aprila 1933) kazali smo sledeće: »Iako je danas opasno svako proročanstvo, kod Vračarske zadruge se može unapred da zna, da i za slučaj daljeg zaoštrenja bankarske krize niko ne može da pretrpi ni najmanje štete«. Izveštaj Upravnog odbora Vračarske zadruge za 1936 godinu potvrđuje nam da se nismo ni najmanje prevarili. Uprava konstatuje da je u toku 1936 godine njen rad u svim poslovnim granama bio zadovoljavajući i nastavlja: »Uspeli smo da Zadruhu izvučemo iz krize u koju je bez svoje krivice zapala. Pri tom ne samo da smo sačuvali svu njenu imovinu neokrnjenu, nego smo je još i pojačali.... Prema dosada postignutim rezultatima možemo se pouzdano nadati, da će Zadruga po prestanku zaštite, — koja nam je omogućila postepeno saniranje — biti postavljena na tako čvrstu osnovicu da je više nikakvi prepadi ne mogu izbaciti iz normalnog koloseka«.

Postupno saniranje Vračarske zadruge najbolje se može videti iz upoređenja njenih glavnih bilansnih pozicija za nekoliko poslednjih godina:

Aktiva	Račun izravnjanja			
	1933	1934	1935	1936
	u hiljadama dinara			
Blagajna	691	797	821	959
Menice	13.684	8.480	7.454	6.803
Zemlj. eskont	—	2.479	1.739	1.304
Tekući računi	19.629	10.278	11.040	13.111
Privremeni računi	1.219	969	486	597
Obr. nenapl. kamate	—	—	621	620
Hartije od vrednosti	10.836	10.680	11.206	11.096
Nepokretna imanja	20.472	18.670	18.670	18.670
Pokretnosti	132	119	88	79
Hotel »Srpski Kralj«	—	5.679	4.961	4.608
Razna aktiva	1.050	1.364	545	265
Pasiva				
Glavnica	20.000	20.000	20.000	20.000
Fondovi	3.859	12	1.066	2.552
Ulozi	32.624	29.121	27.285	25.929
Poverioci i reeskont	9.012	8.656	8.409	9.029
Privremeni računi	1.009	294	139	163
Razna pasiva	1.209	1.351	655	351
Dobit	—	80	75	88
Ostave, gar. itd.	75.463	67.806	68.425	66.520
Zbir bilansa	143.177	127.321	126.056	124.632
Obrtni kapital	67.714	59.515	57.631	58.112

Rashodi	Račun gubitka i dobitka			
	1933	1934	1935	1936
Kamate	3.292	1.674	1.277	1.196
Plate	437	385	365	378
Troškovi	808	627	639	673
Otpisi	635	1.130	2.048	773
Dotacije fondovima	—	—	634	1.600
Dobit	—	80	75	88

Prihodi

Prenos dobiti	38	—	80	75
Kamata	3.971	2.571	2.250	2.015
Obr. nenapl. kta	—	—	621	—
Nepokretnosti	870	763	700	700
Hartije od vrednosti	185	134	103	140
Napl. otp. potraž.	107	3	10	29
Razni prihodi	—	426	1.274	1.749
Zbir prihoda ili rashoda	5.172	3.897	5.038	4.708

Struktura pasive je veoma povoljna i iznad onoga što se kod novčanih zavoda smatra kao normalno. Glavnica iznosi 20 miliona, fondovi 2,5 miliona, a ukupne obaveze oko 35,5 miliona dinara. Dakle, sopstvena sredstva prema tudima stoje po prilici kao 2 prema 3. Uprkos zaštiti, Zadrugine obaveze se stalno smanjuju, sa oko 47,5 miliona krajem 1931 na 35,5 miliona u 1936 godini. Starim ulagačima isplaćeno je u stvari znatno više, jer je u međuvremenu bilo i novih uloga.

Najveću poziciju u aktivi čine nepokretna imanja, koja su u toku poslednje tri godine iskazana sa 18,67 miliona. U ovoj sumi nalazimo pre svega hotel »Srpski kralj«, zgradu Vračarske zadruge i druge nepokretnosti. Obrtni kapital Zadruginog hotela koji je, kao što je poznato, prvi u Beogradu, bilansira se zasebno, sa 5,68 miliona u 1934 i 4,6 miliona krajem 1936. Na drugom mestu u aktivi se nalaze hartije od vrednosti sa 11,09 miliona dinara. U ovome portfelju najvažnije su dve grupe prvoklasnih industrijskih papira, i to akcije Pivare Vajfert i one Prvog akcionarskog mlina u Beogradu.

Menični zajmovi svedeni su sa 13,68 miliona u 1933 na 8,1 miliona u 1936, a krediti po tekućim računima — u istom razdoblju — sa 19,6 na 13,1 miliona. Zemljoradnički menični portfelj Vračarske zadruge koji iznosi 4,9 miliona prenet je na Privilegovanu Agrarnu Banku. Od pomenute sume otpisano je već u ranijim godinama 3,04 miliona, tako da je krajem 1936 bilo još neotpisanih zemljoradničkih menica za 1,7 miliona. U 1936 je prema Uredbi otpisano daljih 25%, i sada je ova pozicija iskazana sa 1,3 miliona.

Račun gubitka i dobitka pokazuje da je Uprava učinila maksimalan napor radi normalizovanja prilika. Troškovi i plate, koji su u 1931 bili iskazani sa 2,28 miliona, u 1936 godini iznose samo 1,05 miliona, jednako kao i u toku dve prethodne godine. Blagodareći najrigoroznijoj štednji, višak prihoda nad rashodima iznosio je (u hiljadama dinara):

u 1932 g.	840	u 1935 g.	2.931
u 1933 g.	635	u 1936 g.	3.085
u 1934 g.	2.121	1932—35 g.	9.613

Sva ova dobit kao i fondovi, koji su krajem 1933 iznosili 3,86 miliona, upotrebljeni su na otpis sumnjivih potraživanja, inventara »Srpskog kralja«, nepokretnosti i nameštaja. Fondovi, koji su se u 1934 bili skoro istopili, krajem 1936 iznose opet preko 2,5 miliona. Postoje tri fonda: stalni rezervni (1,63 miliona), za otpis sumnjivih potraživanja (621 hiljada) i fond kursne razlike (295 hiljada dinara). Dividenda na koju bi akcionari prema postignutoj dobiti imali prava ne deli se, kao što vidimo, jer je Zadruga za sada upotrebljava za jačanje fondova odnosno za pojačanje svoje aktive »tako da — veli Uprava u svom poslednjem izveštaju — kad se jednom počne isplaćivati nikad više ne nastupe prekidanja«.

U upravi su g. g.: Kosta J. Protić, predsednik; Jovan St. Veljković, Božidar Vlajić, Vladimir R. Godevac, Miloš V. Ilić, Toma Cincar-Janković, d-r Čedomir Đurđević, Stojan J. Veljković. U nadzornom odboru nalaze se gospoda: Arsenije Fotirić, predsednik; Aleksandar Nikolajević, Jovan Godevac, Dušan Ristić i Vojislav J. Veljković.